RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 71.244 van 28 januari 1998
in de zaak A. 73.797/X-7309.

In zake : 1. Beatrijs COPPENS,
2. Rita COPPENS,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. LEFRANC,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Koning Albertlaan 128.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Beatrijs COPPENS en Rita COPPENS op 28 maart 1997 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 10 december 1996 van de gemachtigde ambtenaar van de Vlaamse minister bevoegd voor de ruimtelijke ordening waarbij aan de n.v. AQUAFIN de bouwvergunning wordt verleend voor "het uitvoeren van kollektorwerken - Project 95.446/42b - Kollektor Haaltert" op het grondgebied van de gemeenten Haaltert en Aalst;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. CLEMENT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 12 november 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 december 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. DEWANDRE die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor verzoeksters, en van Advocaat P. LEFRANC, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. CLEMENT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat verzoeksters eigenaar zijn van een woning met achterliggend park gelegen aan de Stationsstraat 167 te Haaltert, waar tweede verzoekster ook woonachtig is; dat verzoeksters eigendom volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgesteld gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem gelegen is, deels, aan de Stationsstraat tot op een diepte van 50 meter, in woongebied, en deels, wat het achterliggende gedeelte betreft, in parkgebied; dat de gemachtigde ambtenaar van de Vlaamse minister bevoegd voor de ruimtelijke ordening bij besluit van 10 december 1996 aan de n.v. AQUAFIN de bestreden bouwvergunning heeft afgegeven voor "het

uitvoeren van kollektorwerken - Project 95.446/42b - Kollektor Haaltert" op het grondgebied van de gemeenten Haaltert en Aalst; dat de plannen op het achterste deel van verzoeksters eigendom de bouw voorzien van een "lozingsconstructie met terugslagklep" langs de Klokputbeek die daartoe in een nieuwe bedding wordt geleid, een "pompstation met overstort" en een fietspad; dat na de voltooiing van de werken van de ontworpen constructies nog een betonnen voet van 20 cm hoog, 30 cm breed en 2,80 m lang met daarop een metalen leuning van 1,05 m hoogte te zien zal zijn, evenals een betonnen platform met een hoogte van 30 cm en een oppervlakte van 40 m², met daarin verschillende metalen deksels;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering tot schorsing laattijdig werd ingesteld; dat zij stelt dat uit het bezwaarschrift dat de verzoekende partij op 7 december 1996 heeft ingediend, en waarin zij aan de minister schrijft "voor een voldongen feit (te worden) geplaatst door AQUAFIN", een "aanwijzing" is dat zij niet alleen wist dat de betrokken werken vergunningsplichtig zijn, "maar ook en vooral dat (haar) zogenaamde alternatieven (...) werden verworpen", zodat zij "(kon) vermoeden dat de werken - indien ze op dat ogenblik nog niet vergund waren- elk ogenblik konden vergund worden", dat "op de verzoekende partij (...) de plicht (rust) om waakzaam te zijn", en zij derhalve "het bewijs (dient) te leveren dat zij tijdig stappen heeft ondernomen om kennis te nemen van (de inhoud van) de bestreden vergunning", en dat uit dit alles "overeenstemmende vermoedens (blijken) dat de verzoekende partij op datum van het indienen van de vordering tot schorsing reeds langer dan 60 dagen voldoende kennis had van de bestreden beslissing(,) minstens (dat) daaruit de twijfel (blijkt) dat de verzoekende partij tijdig de nodige stappen heeft ondernomen om kennis te krijgen van de(ze) beslissing,

(welke) twijfel moet uitgelegd worden tegen de verzoekende partij";

Overwegende dat, aangezien bouwvergunningen noch bekendgemaakt, noch aan derden betekend dienen te worden, de termijn waarbinnen dezen daartegen met een annulatieberoep -en derhalve ook met een vordering tot schorsing- kunnen opkomen, ingaat met de dag waarop zij kennis hebben van de vergunning of er ten gemeentehuize kennis van hebben kunnen nemen, gebruik makend van de mogelijkheid die hen krachtens artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 oktober 1971 tot uitvoering van artikel 63 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw wordt geboden om er aldaar inzage van te nemen; dat het zaak is van de partij die aanvoert dat de verzoekende partij kennis had van een bestuurshandeling, het bewijs daarvan te leveren; dat, wanneer voor dit bewijs vermoedens worden aangewend, deze moeten zijn afgeleid uit concrete gegevens die naar recht en redelijkheid geen twijfel laten bestaan; dat, in tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij stelt, twijfel in het voordeel van de verzoekende partij moet worden uitgelegd; dat het indienen van een bezwaarschrift enkel aantoont dat de verzoekende partij het verloop van de aanvraag volgde, niet dat zij wist wanneer de bouwvergunning zou worden verleend; dat op derden belanghebbenden niet de verplichting rust, bij ontstentenis van uitvoering van werken waarvoor de bouwvergunning werd aangevraagd, zich op regelmatige tijdstippen naar het gemeentehuis te begeven om te informeren of de gevraagde vergunning reeds werd afgegeven; dat de verwerende partij vooralsnog geen bewijskrachtige gegevens bijbrengt waaruit blijkt dat de verzoekende partijen meer dan 60 dagen vóór het instellen van de vordering tot schorsing kennis hadden van het bestreden besluit; dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid in de huidige stand van de procedure niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste in artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekende partijen in een eerste middel de schending aanvoeren van de voorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgesteld gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem, en van artikel 14, 4.4., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen,

"doordat het bestreden besluit de vergunning verleent voor het uitvoeren van collectorwerken op een perceel gelegen in het parkgebied volgens het gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem,

terwijl de parkgebieden krachtens artikel 14.4.4. van het K.B. van 28 december 1972 in hun staat moeten bewaard worden of bestemd zijn om zodanig ingericht te worden, dat ze, in de al dan niet verstedelijkte gebieden, hun sociale functie kunnen vervullen,

en terwijl slechts die handelingen kunnen toegelaten worden, die strikt noodzakelijk zijn voor de openstelling, het behoud, de verfraaiing en/of aanleg van het park (M.O. van 29 april 1996 houdende toelichting bij het K.B. van 28 december 1972),

en terwijl de beoogde werken integendeel een bedreiging vormen voor de openstelling en het behoud van het parkgebied en allerminst de verfraaiing ervan zullen bewerkstelligen, dit terwijl verzoeksters verschillende haalbare alternatieven hebben voorgesteld die toelaten het parkgebied te sparen,

en terwijl parkgebieden al evenmin gebieden zijn waar gemeenschapsvoorzieningen of openbare nutsvoorzieningen moeten ingeplant worden (M.O. van 29 april 1996 houdende toelichting bij het K.B. van 28 december 1972)";

Overwegende dat het bestreden besluit is gemotiveerd als volgt :

"Overwegende dat er voor het gebiedsdeel waarin het perceel begrepen is een bij Koninklijk Besluit van 30.5.78 vastgesteld gewestplan Aalst bestaat.

Overwegende dat het eigendom volgens dat gewestplan gelegen is in een woongebied + parkgebied + recreatiegebied + woonuitbreidingsgebied waarvoor art. 5.1.0., 6 + 14.4.4. + 16 + 5.1.1. van het K.B. van 28.12.72 van toepassing zijn.

Overwegende dat het om werken van algemeen nut gaat;

Overwegende dat een gunstig advies over de aanvraag werd verleend door de volgende besturen :

- College van Burgemeester en Schepenen van Aalst;
- College van Burgemeester en Schepenen van Haaltert;
- Afdeling Bos en Groen van Aminal;
- N.M.B.S.
- Afdeling Wegen Oost-Vlaanderen;
- Instituut voor het Archeologisch Patrimonium;

Overwegende dat de kollektor wordt voorzien voor het grootste gedeelte langs bestaande infrastruktuur";

Overwegende dat niet wordt betwist dat de bouwwerken, wat verzoeksters betrokken gronden betreft, worden ingeplant in een gebied dat volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgesteld gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem gelegen is in parkgebied; dat krachtens artikel 14, 4.4., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, "de parkgebieden (...) in hun staat (moeten) bewaard worden of (...) bestemd zijn om zodanig ingericht te worden, dat ze, in de al dan niet verstedelijkte gebieden, hun sociale functie kunnen vervullen";

Overwegende dat het bestreden besluit de vergunning verleent voor de bouw van een "lozingsconstructie met terugslagklep" langs de bestaande Klokputbeek, die daartoe in een nieuwe bedding

wordt geleid, van een "pompstation met overstort" en van een fietspad; dat na de voltooiing van de werken van de "lozingsconstructie met terugslagklep" nog bovengronds zichtbaar zal zijn, een betonnen voet van 20 cm hoog, 30 cm breed en 2,8 m lang, met daarop een metalen leuning van 1,05 m hoog, en van het "pompstation met overstort" een betonnen platform met een hoogte van 30 cm en een oppervlakte van circa 40 m², met daarin meerdere stalen deksels;

Overwegende dat het verweer dat "de vergunde werken (kollektorwerken ondergronds, aanleg fietspad), die van openbaar nut zijn, (niet) verhinderen (...) dat het betrokken parkgebied (bewaard wordt of) bestemd blijft om zodanig te worden ingericht dat het zijn sociale functie kan vervullen" op het eerste zicht niet overtuigt; dat de vergunde bouwwerken er niet op gericht zijn het parkgebied in zijn staat te bewaren of als zodanig in te richten; dat parkgebieden niet zijn bestemd voor het uitvoeren van werken van openbaar nut; dat de vergunde bouwwerken door hun aard en bestemming niet verenigbaar lijken met de bestemming "parkgebied"; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede in artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoeksters aanvoeren dat het park dat aan hun woning is gelegen "wordt gekenmerkt door de aanwezigheid van talrijke waardevolle bomen, alsmede een vijver en een negentiende eeuwse ijskelder, welke als één geheel moet(en) beschouwd worden", dat, "indien de bestreden beslissing zou worden tenuitvoer gelegd, (...) dit de rooiing (zal) meebrengen van 30 à 35 % van de bestaande bomen", dat aangezien "de windvang (hierdoor) volledig wegvalt (,) de lindebomen (...) welke als één geheel boven op de kruin van de ijskelder staan (zeker zullen sneuvelen)" waardoor "het ecologisch evenwicht rond de ijskelder (...) dermate verstoord (zal) worden, dat op zeer korte

termijn dit bouwwerk als volledig verloren zal moeten beschouwd worden", dat "de realisatie van het project (...) op nog andere technische bezwaren (stuit)", met name een wijziging in de structuur van de ondergrond, waardoor de stabiliteit van alle bomen in het gedrang zal komen, een wijziging in de waterhuishouding van de ondergrond, waardoor het volledige perceel in een moeras zal worden herschapen, overstroming bij hevige regenval, de noodzakelijke aanleg van een nieuwe weg naar het gemaal die het park verder zal aantasten, geluidsoverlast, geurhinder en het aantrekken van insecten en ongedierte; dat verzoeksters voorts stellen dat het hun "niet te doen is om de financiële minwaarde die zij ongetwijfeld zullen ondergaan indien de plannen van AQUAFIN zullen gerealiseerd worden", maar om "het behoud van het parkgebied, inclusief het bomenbestand en de ijskelder";

Overwegende dat de argumenten van de verwerende partij dat het gaat om "een beperkte inname van een deel van (verzoeksters) eigendom" en "slechts een beperkt aantal bomen (overwegend populieren) worden gerooid" worden tegengesproken door het bij de vergunning gevoegde rooiplan 95.446/2/8.05, waaruit blijkt dat circa 50 bomen moeten worden gerooid; dat de omstandigheid dat door verzoeksters een alternatief plan werd voorgesteld "waarbij de leidingen doorheen het betrokken parkgebied lopen als de ecologisch meest aangewezen oplossing", niet aantoont dat het aangevoerde nadeel niet ernstig is; dat het argument dat "de technische bezwaren, voor zover deze ’nadelen’ in causaal verband kunnen staan met de bestreden vergunning (quod non), meer bepaald betreffende de stabiliteit van alle bomen, de moerasvorming, de overstroming, een nieuwe weg, geluidsoverlast, geurhinder, ongedierte, (...) indien zij al ernstig zijn, niet moeilijk te herstellen (zijn)", evenmin kan worden aangenomen; dat geredelijk kan worden aangenomen dat de genoemde nadelen ernstig

zijn en moeilijk te herstellen; dat de verwerende partij geen concrete gegevens bijbrengt waaruit het tegendeel zou kunnen blijken;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit toe te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 10 december 1996 van de gemachtigde ambtenaar van de Vlaamse minister bevoegd voor de ruimtelijke ordening waarbij aan de n.v. AQUAFIN de bouwvergunning wordt verleend voor "het uitvoeren van kollektorwerken - Project 95.446/42b - Kollektor Haaltert" op het grondgebied van de gemeenten Haaltert en Aalst.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig januari 1900 achtennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. EYLENBOSCH,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. EYLENBOSCH. **M. VRINTS.**